

REDACȚIA

Str. Anlich (Adam)

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:

1 an fl. 10; pe 1/2 an fl. 5; pe 1/4 an fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1

pentru România și străinătate

pe an 40 franci.

Inscripțiile se fac în avans.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERȚIUNILE

pe 1/2 pagină: prima dată 7 cr.; a doua oară 6 cr.; a treia oară 4 cr. și timbru de 50 cr. de fiecare pagină cuprinsă.

Adă abonamentele cât și inserțiunile sânt a se plăti în avans.

Prețurile înfrâncate nu se plătesc.

SOLUȚIUNE CEREM!

(R.) In conferența ținută la Sibiu sub prezidenția veteranului luptător Popovici în ziua de 28 Noembrie 1894, reprezentanții legați ai partidelor național român au protestat împotriva ucazului dat de ministrul Hieronymi și declarând, că nu vor face o concesie nici unui ministru, au decis să lucreze înainte pentru realizarea programului național de la 1881 și în spiritul manifestat de conferențele naționale de la Sibiu.

La 10 August 1895 au și intrupat prin voia lor una din importanțele dorințe naționale: *congresul naționalităților*.

O dovadă aceasta, că nu poate fi o dovadă ministerială, care să oprească activitatea politică a unui neam de 3 milioane suflete, căți sunt Români, precum nici a celor patru milioane de Slovaci și Serbi, cari se luptă să se elibereze cu noi ca în marginile constituției și cu mijloace legale să luptăm pentru limpezirea situației publice din patrie și pentru câștigarea drepturilor noastre naționale garantate prin lege dar nesocotite de guvernul țării.

Adevărat, că la conferența din 28 Noembrie 1894 gruparea moșonyiștilor nu numai că nu a luat parte, dar printr-o scrisoare publicată în „Dreptatea” dl Dr. Al. Mocsonyi însemna pe Români să nu ia parte nici în cazul, deși primul-redactor al organului moderatilor subscrisese convocarea pentru conferență și mergând la Sibiu primise a fi ales și a lucra în comisia de 40 a conferenței. Tot așa, moșonyiștii au combătut și s’au ținut departe și de congresul naționalităților, reușit și acesta splendid, cu toată împotrivirea moderatilor.

Dl Coriolan Brediceanu este deci, trebuie să i-o recunoaștem, consecvent cu sine și ține să exprime desigur o părere împărtășită și de restul său, dl Dr. Al. Mocsonyi, când scrie ziarului „Egyetértés” că până la guvernul unguresc nu s’i va retrage ordinul de opreliște a funcționării partidului național român și a disolvării comitetului național, despre acțiuni politice nu poate fi vorba între Români.

Crede însă dl Brediceanu că se va găsi ministru ori guvern unguresc care să revocă ordinul dat de Hieronymi și reînnoit de Perczel?

După cele ce-i răspunde „Egyetértés”, chiar de sigur în curent cu sentimentele ce nutresc față de noi conducătorii actuali ai țării, — socotim că nu.

Acea „restitutio in integrum” pe care am dori-o și noi, împreună cu dl Brediceanu, zădarnic o așteptăm de la guvernele maghiare. N’au Ungurii să-și schimbe firea, n’au ei să se meargă îndărăt, ei ne vor apuca înainte cu atât mai păgubitor pentru

noi, cu cât vom continua să stăm pe loc și să tot așteptăm îndurarea ministrilor maghiari.

N’are cineva de cât să-și aduca aminte de alarma ce dedeseră ziarele maghiare mai ales după conferența din 28 Noembrie 1894, și se va convinge, că ordinul de opreliște a conferențelor noastre naționale s’ar reînnoit cu gândul nu de a se revocare-o dată, ci pentru a se urmări cu asprime respectarea lor.

Cine se îndoiește de aceasta, n’are de cât să îndemne pe cei „autorizați” de la Sibiu să pretindă de la actualul guvern revocarea ucisurii lui Hieronymi și Perczel ori să întreprindă o acțiune, a cărei tolerare să se poată explica cel puțin ca un mic semn, că sub Széll partidul național român n’are să nu suferă prigonirile de sub regimul Bánffy.

E la tot cazul cert, că a primi modul de așteptare exprimat în scrisoarea dlui Brediceanu către ziarul „Egyetértés”, ar însemna să ne punem în contradicție cu hotărârile conferenței din 28 Noembrie 1894, ar însemna pur și simplu să facem vicia partidului nostru național pendentă de la concesia ministrilor maghiari.

A primi acest chip de a face politică, ar însemna să primim azi de bună voie ceea ce la 1894 am declarat serbătorește că respingem cu bărbăție și nu vom accepta nici o dată.

Cu dialectica-i de advocat iscusit, par’ că-l aud însă pe dl Brediceanu punând întrebarea: „Dar’ bine, ce o să faci altceva?”

Lumea românească de la frunțași ca Brediceanu așteaptă însă nu să pună întrebări, ci să propună soluțiuni!

A sta de o parte inactiv și a aștepta grația celui care una câte una îți închide căile de luptă, nu este soluțiune.

Autorul panfletului anonim în jurul căru s’a făcut la București alianța junimistofievisto-conservatoare e aproape sigur că e d. Jancsó Benedek, cel care scriese și epistola (către mitropolitul Miron) pe care în Camera României d. Take Ionescu (voind să dovedească „trădărea” d-lui D. Sturdza) o folosea ca „act oficial” venit, zisese întâiu: de la Bánffy, apoi în urmă de la Wlassics, car sfârșitul dovedise că era o scrisoare particulară, fără nici un caracter oficial măcar. Îndepărtarea d-lui Jancsó din secția naționalităților n’a fost decât meritată. Vorba e numai dacă-i vine acum rëndul și lui Janczó?

Pentru studențimea din Austria. Senatul academic al universității din Viena, precum și corpurile profesoriale ale celor lalte școli înalte d’acolo, au încheiat cu societatea de asigurare a industriașilor vienezi o învoială, după care fiecare student al acelor școli, în schimbul unei cotizațiuni de 2 fl. 53 pe semestru, va căpăta, în cas de a fi invalidat trupește cu privilegiul experimentelor științifice, 12.000 fl. despăgubire; car ca îmbolnavit numai în asemenea ocaziuni, 3 florini pe zi până la însănătoșare.

Discursul d-lui D. A. Sturdza

ținut în ședința dela 1830 Martie a Senatului.

(Urmare).

Am avut onoarea să vă arăt că din discuțiunile urmate în Parlamentul unguresc, au rezultă, că s’au contestat aserțiunile acestei broșuri. Tot ce rezultă din discuțiunile ținute la Buda-Pesta este pur și simplu precizarea, că broșura anonimă nu are nici o însemnătate. Iată tot ce rezultă, afară numai dacă d. Măiorescu și partizanii săi nu vor voi să ne arate, că dăstăniurile pe cari se rușina opozițiunea noastră, au umbat prin căușurile secrete, și în afară de ședința publică (Aplause).

D. George Cantacuzino a sprijinit declarațiunea opozițiunii unite pe — „necontestăbilitatea faptelor din broșura în urma destăinuirilor din Camera ungară” — destăinuirii cari n’au existat de cât în imaginația domniilor din opoziție. Căci, observați un lucru: opozițiunea-unită nu vine în mod frane și leal să zică în declarațiunea ce o face: „în urma destăinuirilor făcute de broșura anonimă, din Buda-Pesta, etc.” — nu s’i motivează astfel declarațiunea, căci știm, că pe această cale totul s’ar fi spulberat în vânt: ei, ca de obicei, a intrat pe căi pozitive, pe „negheșug” și de conștiență și de vorbă, ca să dea o aparență de realitate celor ce s’întâmplă. Când însă, se desălușesc la lumina zilei, se constată că totul nu e decât o fantasmă meșteșugită care dă pare ca ori ce fantasmă și ori ce meșteșug.

Ei, înaintea Camerei, astăzi înaintea Senatului, am luat cuvântul imediat după ce s’a citit declarațiunea opozițiunii unite. Am luat cuvântul, fără să mă aștept îndeplinirea prescripțiilor regulamentului, pe care de altfel trebuie să-l observăm cu toții cu strictețe, căci el este regulatorul desbaterilor noastre.

Pentru ce am făcut aceasta. Pentru ce n’am așteptat ca declarațiunea să fie introdusă pe calea regulată, prescripșă de regulament? Am luat cuvântul imediat, pentru că din toate câte le-a spus opozițiunea-unită în declarațiunea sa, nimic nu este adevărat și nu voiam ca niște asemenea acușări să planeze asupra guvernului și asupra mea.

În adevăr, dacă ar fi macar o umbră de adevăr în cele ce onor. opozițiunea-unită aruncă în sarcina mea, de sigur că ar fi venit cu acte și cu dovezi, prin cari să mă demonte țerei ca pre un trădător, iar nu cu simple afirmațiuni a unui anonim. Când onor. opozițiunea-unită se mărginește în a mă acușă fără să dovedească nimic; declară că va face obstructionism, atunci se dovedește pentru mine și cred, și pentru mulți alții, că onorata opozițiune n’are temeiuri, nici pentru acușare, nici pentru obstructionism (Aplause).

Astfel grandioasa lucrare a opozițiunii unite nu poate să aibă alt succes, de cât, cum zice Francezul: „une guerre de position” — o coadă de pește — nu are nici o rațiune, și nu poate avea nici un efect. Ea nu poate influența asupra organelor omniților și pabililor de a judeca treburile țării, iar nu cu meschinăria de felul acesta.

D. G. Panu. Cuvintul meschinărie, este parlamentar, d-le președinte?

D. Vulturescu. Nu interupeți, nu este cuvânt.

D. G. Panu. Am dreptul să constat dacă acest cuvânt este sau nu e parlamentar.

D. D. A. Sturdza, președintele consiliului. Întâi în pace pe d. Panu, căci d-sa este foarte în expresiuni delicate!

Ca să nu mi se impune, că am întrebat într-un cuvânt neparlamentar, retrag cuvântul de „meschinărie” și pun în locul lui „lucruri fără însemnătate”.

Doate acușările în contra mea se bazează pe o broșură anonimă din Buda-Pesta, a cărei origină tot în București trebuie căutată (aplaude), tot la aceea trebuie căutată,

cară au produs în Camera deputațiilor un act fals și cari s’au căzuit să se spale de acest fapt cut tot felul de ape, fără a se putea căcași.

Vă aduceți aminte că atunci când s’a produs acel act fals, care se atribuie ministrului ungar Wlassics, s’au făcut sforțări extraordinare, ca să se producă efectul dorit, până a se crea actual fals cu mult negheșug ca să nu dai de căpătâia. Atunci am declarat iarăși imediat, că acceptă declarațiunea la moment și că acceptă declarațiunea ca și cum actual fals ar fi adevărat, însă aceasta sub beneficiu de inventar pentru mai târziu, până veni avea răgaz să examineze în urmă; actual fals n’a produs nici un efect, căci plășănuirea era prea evidentă; dar când l’am examinat de aproape, astfel cum se examinează un document de un filolog, sau de un istoric, am văzut că actual nu poate fi oficial, ci este un act fals în totă puterea cuvântului. În urmă, actual a fost declarat de fals de chiar autoritatea de la care se pretinde că el emana, de chiar guvernul Austro-Ungar. Cunoașteți această declarațiune, pe care am citit-o astăzi primăvară și pe care onorabilul d. Take Ionescu, văzând că nu-i vine la socoteală, nu a creat-o în Camera, de cât până unde l-a plăcut, omițând de a citi partea hotărâtoare.

În broșura anonimă, pe care se sprijinește acușarea dlui George Gr. Cantacuzino și declarațiunea d-sale de obstructionism, sunt patru puncte:

Punctul întâiu. Partidul conservator s’a retras dela guvern și partidul liberal a venit la guvern prin o înțelegere prealabilă, care am avut-o eu cu baronul Bánffy.

Dacă aceasta ar fi adevărat, atunci atât baronul Bánffy, cât și eu, am fi niște oameni așa de iscusiti și având o putere atât de mare, în cât am putut face un asemenea lucru, fără ca iluștrii bărbați de Stat cari compun partidul conservator să bage de seamă, și fără ca ceilalți cetățeni cari constituie partidul liberal, fie ei din majoritatea actuală sau din minoritatea de astăzi, să-și dea seama. Este o asemenea presupunere admisibilă? Și dacă această presupunere ar fi admisibilă, ce s’ar dovedi? că toată lumea politică românească ar fi fost cuprinsă de o prostie fenomenală, că un singur om și a bătut joc de toată această prostime și că numai o broșură anonimă din Buda-Pesta a deșteptat pe cei proști din somnul în care se aflau. (Aplause)

A crede că conservatorii au fost goniti dela putere printr-o intrigă meschină a lui Sturdza și a lui Bánffy, aceasta este o prostie așa de fenomenală (aplaude), în cât nici-meni nu poate să o creadă și nici nu poate să existe, căci dacă ar fi existat, ce concluziuni am trebui să tragem?

N’am putea trage decât această concluziune că, înainte de venirea liberalilor la guvern, Regatul român era încă din timpul guvernului conservator într-o situațiune atât de umilă, în cât s’a putut întâmpla, fără știrea țării, un complot să se urzească un complot, fara ca conservatorii dela putere, în contra cărora complotul era îndreptat, să-și dea seama despre diavol.

Dacă conservatorii ar fi adus țara în situațiunea arătată în broșura anonimă, dacă așa fi tot atât de nedrept ca domniul din opozițiunea-unită așa trebui să acas pe partea conservatoare a opozițiunii unite — ceea ce nu fac din respect către țară — că produce ca acușări atât de grave sprijinite pe temeiuri atât de subrede. (Aplause)

Toată lumea dela noi și din străinătate știe că nu printr’un asemenea complot au căzut conservatorii dela guvern și nu printr’un asemenea complot au venit liberalii la guvern, și aceasta voiu dovedi o dată, nu din corespondențele ziarelor din străinătate, șite din pawa unei Hans Kraus, care eu pana vdată de venin insulă, nu numai pe bărbați de stat actuali ai României cari nu sunt în rëndul conservatorilor ori junimistilor, dar care a insultat și memoria lui M. Hala Viteazul, care a trăit la finele secolului al șese-spre-zecelea.

Nu scripșele lui Hans Kraus le voiu cita, ci însesi ziarele conservatoare și junimiste din 1895.

Guvernul conservator s'a retras din cauza neînțelegerilor din stăvil. Aceste neînțelegeri s'au manifestat deschis chiar aci în Senat, dinaintea țerei. Vă aduceți aminte, când s'a discutat legea minelor, cum dl. Gheorghe Gr. Cantacuzino, atunci președinte al Senatului, a refuzat să prezideze Senatului și ședea supărat în camera presidentială din incinta Senatului.

„Constituționalul” care este un ziar clasic, scris de filosofi și bărbați învățați. . .

Voci: Nu totdeauna.

Dl. D. A. Sturdza, președintele consiliului: „Constituționalul”, cel mai fin și mai nostim ziar din țeară, eată ce zicea:

„Neîndădările și apăsările creșteau și câte odată ele nu se opreau nici măcar dimineața preceptelor celei mai elementare morale. Această stare a partidului trebuia cu vremea să producă fatalmente disensiuni și în sinul cabinetului.”

Iată cauzele reale ale retragerii conservatorilor de la guvern. Și aceste cauze nu sunt inventate de noi liberali, ci stau tipărite cu litere de aur în „Constituționalul”, ziarul celei mai alese elite sociale, care a existat vre-odată în vre-o țeară.

Este, prin urmare, cert că partidul conservator s'a retras de la guvern din cauza neînțelegerilor din sinul său.

Neînțelegerile erau mai ales între junimiști și conservatori asupra a certe chestiuni, pe care nu am să le arăt aici. Era natural, ca partidul conservator să se retragă, și iarăși dacă se retragea, era natural ca să fie chemat la guvern partidul național-liberal.

Ca să împropietez memoria tuturor asupra situației în care ne aflăm atunci, noi, național-liberalii, voiu aminti că s'a convocat cu câteva zile înainte de retragerea conservatorilor o întrunire mare compusă din delegați din țeara întreagă, în scop de a ne constătuți în privirea alegerilor parlamentare, cari aveau să se facă după cum presupuneam noi, sub guvernul dlui Lascar Catargiu. Se vorbea despre demisiune prin zăre, dar' nimeni nu lua serios aceste vuete, căci neînțelegeri și certe au fost adese împăcuite. De aceea, întrunirea noastră a primit cu suprindere faptul retragerii conservatorilor de la guvern și venirea național-liberalilor.

A duratura faptele, precum, le face biografura, aceasta se poate întempla din partea unor trăini de afaceri românești; dar' când denaturarea făcută de străini se trimbă ca un adevăr de bărbați ai țerei ca răzătări, și când asemenea neadevăruri se dau de basă pentru o acțiune politică — aceasta nu e nici drept, nici corect, nici leal.

Am voi vorbi despre un alt fapt, care nu stă în biografura, dar' despre care s'a vorbit ieri. Nu am întrerupt pe orator, căci nu voiam să pretind că, aștat de mine, și că e căleat pe limbă, ci mi-am impus de la început să ascult cu sângeră rece și fără a întrerupe tot ce va zice de mine.

S'a zis ieri că declarațiunea privitoare la politica externă, care am făcut-o eu la

Iasi în 31 Octomvrie 1895, că aceea de declarațiune mi a fost dictată de ministrul Austro-Ungariei la București, de comitele Welsersheimb.

Declar că această aserțiune este cu totul neadevărată. Declarațiunea de la Iasi am făcut-o eu, cum credem că trebuia să o fac și nu mi-a fost dictată de nimeni. Declarațiunea aceea nu conținea nimic umilitor pentru țeară și nimic contra intereselor țerei.

Or' cine nu are de cât să o recitească acum și de are cât de puțină credință, nu va zice contrariul.

Ea a fost numai pusă înainte și calificată astfel de adversarii mei, pentru ca să facă o legendă defavorabilă partidului național liberal. De aceea au trimbițat necontenti, că declarațiunea de la Iasi este o trădare.

Lucru cert este că nici aceasta nu e adevărat, precum nu e adevărat că ea mi-a fost dictată de cineva.

Al doilea cap de acuzare, este visita împăratului Francisc Iosif la București și Sinaia. S'a zis că de aceea s'au retras conservatorii de la guvern și au venit național-liberalii, pentru ca să poată deveni visita aceasta putincioasă, căci, dacă n'am fost noi la guvern, am fi făcut pe ulițe necuviințele cari s'au făcut totdeauna de alții.

Cugetați puțin și asupra acestei aserțiuni, și anume: că de la Viena s'ar ficerut să se retragă guvernul conservator din București, pentru ca să poată veni împăratul Francisc Iosif. Oare aceasta s'ar fi potrivit cu demnitatea, fie a Regelui nostru, fie a Împăratului Austro-Ungariei, fie cu pozițiunea ambelor țeri, căci amândouă eşeeu umilate într'un mod absurd prin o visită făcută sub asemenea constatațiune.

(Va urma.)

Revista externă.

Tratatul anglo-francez.

Lui „Politische Correspondenz” i-se telegrafează din Paris:

Diferitele combinațiuni, apărute mai ales în ziarele italiene, despre o clauzura, care ar fi cuprinsă în tratatul franco-anglez privitor la Egipt, nu sunt de loc basate. Franța n'a primit de loc angajamentul de a nu se împotrivi în nici un chip influenței Angliei în Egipt. Tratatul nu conține nimic privitor la afacerile egiptene.

Conferența din Haaga.

Invitățiile oficiale pentru participările la conferența internațională de așa zisa „desarmare”, au fost trimise cu data de 6 l. c. din partea guvernului holandez la 19 state europene; și pe lângă acestea încă la cele următoare: *Statele Unite din America, Siamul, Persia, China, Japonia.*

În Europa nu-s invitate: *Bulgaria și Monaco*, precum nici *Vaticanul*, mai ales din cauza împotrivirii guvernului italian, celelalte state s'ar fi învoit.

Ziua întruniri e definitiv stabilită pe 16 Mai.

Din partea Austro-Ungariei sunt designați ca delegați ai ei: contele *Welsersheimb*, primul șef de secțiune în ministerul de externe și *Okolicsányi*, ambasadorul austro-ungar la Haaga, având de nevastă o nepoată a fostului ministru de externe rusesc, *Lozbanov-Rostovsky*. Designarea lui desigur s'a întâmplat curat numai prin protecție din partea „neamurilor” rusești, căci omul e de origine Slovac, dintr'un sat ascuns în munții Tatra, în comitatul Liptov.

Intruniri politice.

București, 9 Aprilie.

Partidul liberal național a ținut azi o întrunire populară în marea sală dela baile Eforiei. În sală, prin coridoare și pe bulevard au fost ce la 10.000 cetățeni, cari aclamau pe șefii partidului deja la sosirea lor în fața localului de întrunire. A președatul dl. D. Giani. A vorbit d. D. Sturdza care a dat seamă despre lucrările parlamentului, a făcut declarațiuni privitoare la situație și la viitoarea muncă parlamentară a partidului. A fost aplaudat sgomotos. D. Ion I. Brătianu ministrul de lucrări publice, a fost cu adevărat serbătorit. Au vorbit apoi vicepreședintele camerei d. B. Epurescu și senatorul *Iurie Ivoranu* și la urmă ministrul de finanțe d. G. Palade; întrerupt de aplauzele entuziaste ale publicului, s'a ocupat de noua campanie a opoziției unite care face atata sgomot în jurul broșurei anonime apărute la Budapesta. La propunerea președintelui întrunirii s'a primit o mișcare în care se exprimă încrederea în șeful guvernului, declarându-se întreg partidul solidar cu șeful său, dl. D. Sturdza.

Intrunirea opoziției unite a fost ținută sub președinția dlui T. Maiorescu, d-ii *Fruva, Filipescu, Al. Catargi* și *Scorțescu* au ținut împotriva guvernului cuvântări violente. După întrunire publicul a voit să demonstreze, poliția a împedecat însă aceasta. S'a iscat o ciocnire, de oare-ce demonstranții au aruncat cu petri. S'au făcut mai multe arestări. Intre cei arestați e și senatorul *Brabețianu*, care a amenințat cu revolverul pe agenții ordinei publice. Liniștea a fost apoi restabilită.

Din Austria.

Vorbind despre trebile de dincolo, am pomnit de președintele clubului deputaților cehi în Reichsrath *Dr. Engel*, că la o întrunire politică pusese în perspectivă planul contelui *Thun* de a convoca nouă conferență între reprezentanții poporului ceh și german, pentru restabilirea unei înțelegeri, în chestiunea Imbei, pe baza cărei înțelegeri, ei ar putea apoi elabora și crea o lege, fie și ajutorul §. 14.. În această privință și astfel a face parlamentul din Viena capabil de muncă.

Știrea aceasta pe atunci de caracter privat contele *Thun* o adevărase, câte-va zile mai târziu, pe cale, ce o găsiră ambele tabere interesate neobișnuite, ba stranie: print' o declarațiune oficială făcută în dieta Austriei de jos, de către însuși guvernorul acestei provincii, contele *Kelmansegg* adecă într'o adunare reprezentativă, unde de loc nu există încă chestiune de limbă.

Cu acest privilegiu majoritatea — dietei a șters propunerea comisiei să se pronunțe în contra folosirii §. 14. pentru aducerea unei legi despre regularea chestiunii limbilor, adecă majoritatea, compusă din creștini-sociali și mari proprietari liberali se învoește cu o astfel de regulare. Această atitudine a numitelor grupe opoziționale nemțești se privește ca o mare abatere de la punctul de vedere al celoralte partide și fracțiuni nemțești, ba direct, drept o știrbire a solidarității Nemților din Austria peste tot; cu atât mai eclatantă, cu cât numai eu o zi mai înainte marii proprietari liberali din Stiria aduseră un protest strajnic contra ori-cărei folosințe a §-lui 14.

Contele *Thun* așteaptă, precum declară mereu oficialele lui, realizarea planului său — presupunând bine înțeles că e sincer, până ce partidele nemțești își vor încheia program comun, conținând pretenziunile politice-naționale, dar' mai virtos aceste din urmă, ale Nemților din fiecare provincie a Austriei separat; zicând, că fără de a cunoaște aceste pretențiuni, nu se poate pune de loc pe lucru. La încheierea acestui program comun, adecă deocamdată la stabilirea pretenziunilor lucrează, separat pentru fiecare provincie, referenți anumiți, de la anul nou începând; numai Dumineca trecută, ajunseră a se întruni la Viena, pentru depunerea elaboratelor și discutarea lor. Debaterile vor ține mai multe zile; în momentul de a scrie aceste rânduri încă n'avem știre despre rezultatul conferențelor, așteptate cu mare curiozitate de către toată lumea politică din Austria.

Într'u aceea, Cehii, în Dieta lor, lucrează, în lipsa Nemților, la întocmirea legislativă a treburilor financiare, economice și școlare ale Boemiei. La început era vorba, că vor face pe placul contelui *Thun* și nu vor discuta chestiuni politice. Cum s'a întâmplat, cum nu, destul că guvernul însuși a adus pe tapet ceva „politic”, propunând prin organul administrativ executiv cel mai superior al țerei, așa zisul „Comitet al țerei.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI JACOPO ARTIS

Traducere de
LUCREȚIA RUSSU ȘIRIANU.

I.

Din munții Euganeici,

11 Octomvrie 1797.

Totul e pierdut. Și dacă mai trăim, e numai pentru-ca să deplângem nenorocirea și rușinea noastră. Numele meu, știu, este pe lista de proscricție: dar', pentru-ca să mă apar de cei ce mă asupresc, să mă arunc în brațele acelora cari m-au tradet? Mângăie pe mama mea: mișcat de lacrimile ei am ascultat-o și am părăsit Veneția, pentru a înconjuira primele și cele mai înverșunate urmări. Să părăsesc acum și acest loc retrăit, de unde tot pot observa nenorocita mea patrie și mai pot spera la o zi de bucurie? Mă înspăimântă, Lorenzo! Cât la mare e numărul nenorociților! Vai, cum, noi Italianii, ne spălăm mâinile în sângele țării noastre! În cât mă privește, vie ori e. Am renunțat la patrie și la mine însuși și aștept în liniște închisoarea și

moartea. Cadavrul meu, cel puțin, nu va ajunge în mâni streine, numele meu va fi deplâns în liniște, de puțini oameni buni, cari împărtășesc nenorocirea noastră și oasele mele se vor odihni în pământul patriei.

13 Octomvrie.

Te conjur, Lorenzo, să mă lași în pace! Sunt hotărât să nu mă depărtez de acești munți. Este adevărat, am promis mamei mele, să fug în altă țară: dar' nu mă lasă inima; și sper că mă va erta. Merită oare această viață, că să o păstrăm prin rușine, blâsteme și exil? Ah, câți din concetățenii noștri, cari sunt deja departe de hotarele patriei, nu vor fi vărsat lacrimi de căire, pentru această hotărâre a lor.

Ce mai avem să sperăm, afară de miserie și dispreț, sau cel mult compătimire trecătoare și fără folos, singura mângăiere de care ar învrednici națiunile voastre civilizate pe fugarul străin? Și unde să caut eu un azil? În Italia, în această țară umilită, care s'a dat răsplătă învingătorului? A-și putea eu da față cu oamenii cari ne-au adus injurii, ne-au umilit, ne-au vîndut, fără să crășnesc din dinți în mânie nepuțințioasă?

Vandali patriei se servesc de libertate, cum se serveau odată papii de cruce.

Ah, câte odată, când mă îndoiesc chiar de răsplata de veci, îmi vine să mi înfig un

cuțit în inimă pentru-ca să mi curgă tot sângele, cu ultimul suspin al patriei.

Și ceilalți? — Au cumpărat sclavia noastră, și așa au câștigat prin aur, ceea-au perdut în prostia și nemernicia lor, prin arme! — Într'adevăr, mă închipuiau ca un declarat de mort și îngropat de viu, și care deșteptându-se găsește în umbra morții și între schelete, conștiința de viața lui, dar fără speranța să mai vadă dulcea lumină a zilei și e silit să moară de foame între blâsteme. O de ce ne-a fost să vedem și să simțim libertatea, și ne-au luat-o ear pe veci? și încă așa de josnic!

16 Octomvrie.

Hotărât, să nu mai vorbim despre asta. Se pare că furtuna s'a mai liniștit, dacă ar veni din nou primejdia, fi sigur că voi încerca toate mijloacele și căile, ca s'o înconjur. De altcum trăiesc liniștit aici, așa de liniștit, cum e cu puțință în asemenea împrejurări. Nu ved pe nimeni; rătăcesc ziua întreagă prin sat; dar mărturisind adevărul mă gândesc prea mult, ceea-ce mă consumă.

Trimite-mi vr'o carte.

Ce face Lauretta? Sărmană fată! Era în nesimțiri, când am părăsit-o. E încă așa de tânără și frumoasă, și deja bolnavă sufletește. N'am iubit-o; nu știu însă din compătimire, s'au din recunoștință, că mă alese pe mine singur s'o mângăie în ne-

fericire, și să-și verse în inima mea tot sufletul, rădăcirea și chinurile ei, — dar aș fi luat bucuria de soție. Soartea n'a voit. E poate mai bine așa. Ea iubise pe Eugen care a nucrit în brațele ei. Tatăl și mama ei, au trebuit să fugă din patrie, și așa s'arămăna familie, era părăsită, fără nici un ajutor, și nu-i rămăsese decât să se consume prin lacrimi, și cum! O libertate, eată din nou o jertfă. Ști tu Lorenzo, că plâng ca un copil, pe când îți scriu aceste șire? Vai, durere, am avut de a face tot numai cu oameni răi, și dacă întâlnesc o ființă nobile, trebuie s'o plâng. Rămâi cu bine.

18 Octombrie,

Mihail mi-a adus pe Plutarch, și-ți mulțumesc pentru el. Mi-a spus că la prima ocazie îmi vei trimite o altă carte; deocamdată îmi ajunge asta. Cu operele dumnezeoști ale lui Plutarch mă voi; și mângăie de criminalitatea și miseria oamenilor și să mi îndreptez privirea la puțini oameni mari cari asemenea prinților omeniei, au trăit atâtea secol și popoare. Mi-e frică însă că desbrucându-și dejmărirea lor istorică și de demnitatea antică, nu vor avea mult de lăudat la cei vechi, atât de puțin ca la cei noi, ca la mine însuși, — toți sunt de aceeași rasă!

(Landesausschuss) crearea a 5 noue districte judiciare, o meara asta pe care Dieta a primit-o cu satisfacție, prin urmare că e tacit — pe placul Cehilor. Unul din aceste districte este și acela, al cărui centru va fi vestita scaldă Karlsbad, unde Cehii mai ales niusesc să-și întărească influența. Dacă Cehii n'ar vedea folos pentru sine în propunerea guvernului, desigur n'ar fi primit-o.

Precum vestec foile cehice în numeroarele lor de pe urmă, Dieta Boemiei vrea să mai aducă în această sesiune și legi politice, una mai importantă decât cealaltă: asupra școlilor minorității naționale; asupra folosirii limbilor la autoritățile autonome (adică nu cele ale statului); în sfârșit: revizuirea legii electorale a Boemiei, pe care o dorește mai mult decât ori-și-ce dela început luptelor lor. În această pricină un deputat fruntaș a și depus un proiect de lege.

Dar și pe celelalte terenuri publice Cehii înaintează cu pași repezi în timpul domniei S-lui 14.

NOUȚĂȚI

Arad, 11 Aprilie a. 1899

Inmormântarea arhiducei Ernest. Arhiducele decedat zilele trecute la Arco, o fost inmormântat Duminecă la 4 o-e d. a. La inmormântare a fost față și Majestatea Sa precum și toți arhiducii și arhiducesele care petrec în Viena. Afară de ei au mai luat parte la inmormântare Prinț. de Coburg-Gotha, Prințul W. Schaumburg Lippe, diplomația, apoi toți ministrii austriaci și patru ministri unguri cu Széll în frunte.

Monumentul împărătesei Elisaveta. La 25 a fost inaugurarea în orașul Menton, a monumentului ridicat împărătesei Elisaveta. Printre personajile prezente erau: trimișii speciali ai împăratului Francisc Iosif, reprezentanții reginei Englierei, ministrul-șef al consiliului, ministrul afacerilor străine, prefect, etc. Împăratul Francisc Iosif a trimis o telegramă de mulțumire.

Atragem atenția cititorilor noștri asupra foștei a cărei publicare o începem azi. Autorul lor a fost nu numai un genial scriitor italian, dar și un mare patriot, care deja la vârsta de 20 ani scria cu o neîntrecută căldură și cu o dinoșie fără seamăn despre nefericirile abătute peste Italia pe la sfârșitul veacului trecut și începutul acestui veac.

Sedința publică a societății de lectură „Ioan Popasu”, de la gimnaziul gr.-ort. român și de la școala comercială superioară gr.-ort. română din Brașov, s'a ținut Duminecă în 28 Martie st. v. 1899, la orele 3 p. m. în sala festivă a edificiului gimnazial. Ofertele benevole se vor chita în public și vor servi spre înavușirea fondului societăților de lectură.

PROGRAM A FOST:

- 1. „Cuvânt de deschidere”, rostit de conducătorul societății de la gimnaziu, dl prof. N. Puican.
- 2. „Marșul studenților din Brașov”, de I. Cl. Iuga, executat de orchestra studenților.
- 3. „Dorul și jalea în poezia populară”, disertație de I. Șortan, cl. VIII gimn.
- 4. a) „Foaie verde de mormor”, de T. Popovici; b) „Hai în horă”, de G. Dima, executate de corul societăților.
- 5. „Vorbirea lui Antonius, înainte a cadavrului lui Caesar, scenă din tragedia lui „Julius Caesar”, de Shakespeare, declamată de D. Stoica, cl. VIII gimn.
- 6. „Cântul gîntei latine”, cor de bărbați, de E. Caudella.
- 7. „Carol IX”, baladă de G. Coșbuc declamată de Andr. Fatuleț, cl. II com.
- 8. „Zina Praterului”, vals de O. Hofmann, executat de orchestra studenților.
- 9. „Căii Țiganului”, anecdotă de Th. Speranță, declamată de G. Tocitu, cl. VIII gimn.
- 10. a) „Poveste”, de K. Komzak; b) „Pizzicato Gavotte” de Latann, executate de orchestra studenților și 11. „Marșul cântăreților” cor de bărbați, de C. Porumbescu.

Semne bune. Primim din St.-Miclășuși mare știrea, că în locul vacant de preot a fost ales (cu 134 voturi) dl I. Popovici. Candidatul neamurilor (nepotul economiei fostului episcop) a căzut. Tot așa a pășit la Șag alt candidat al neamurilor, anti-spiritistul David, care deși s'a eșofat nu numai să predice, dar' chiar să cânte (?), totuși n'a intrunit decât 3 voturi, deși alegerea o conducea chiar pașa Putici. A fost ales dl G. Russu cu 84 voturi.

Cimpoiul neamurilor. Știți cum începe d. Cimponeriu (din Lipova) cântecul prin care vrea să ademeniască preoțimea și învățătorimea a trage la carul neamurilor? Ascultați: „În fața atacurilor nebasate ce clică dela foaia „Tribuna Poporului” din Arad de un timp încoace, a început a îndrepta în contra superiorilor noștri bisericești și în special în fața atacurilor nedemne, insultelor netatemeiate, ce acea foaie a început a aduce în contra Reverendissimului Domn protopop al nostru Voicu Hamza, mai mulți frați preoți și învățători din acet protopopiat ne-am înțeles că nu mai putem tăcea...”

Zău? V'ați înțeles că nu mai puteți tăcea? Desigur însă că „înțelegerea” aceasta ai ajuns prin duhul inspirat de Reverendissimul, care pe lângă că te ține capelan, apoi te mai plătește cu 1 fl. 50 cr. și la bancă, unde ești comisar de zi!

Ori cum însă, te rugăm hazliile cimpoiș, să ne spuni: E „atac nebasat” cel pe care acum două săptămâni toți oamenii de seamă au îndreptat în contra Reverendissimului? D-nii Marienescu, Tuducescu, Dr. Halic, Dr. Marta, Dozse etc. etc. au calomniat când au spus în moțiunea votată la întrunire că „Reverendissimul” disolvând sinodul parochial a comis ilegalitate? E calomnie că Reverendissimul se ocupă mai mult cu cămătăria de cât cu cele sfinte?

Și bine să înțelegi: noi nu insultăm „superiori bisericești”, ci combatem numai greșelile și păcatele lor. Ear dacă D-Ta nu pricepi nici atăta, ci crezi că neamurile sunt calomniate, fă arătare la forurile competente, nu umbra după adesiuni, că astfel te vom lua cel mult ca p'un nefericit care din interese personale s'a înglodat la carul necurat al celui mai odios sistem... Vezi-ți de treabă, ear nu umbra să speli pe... arapi!

Tăria neamurilor. Neamurile s'au mai întărit încă, și anume câștigând o forță nu de toate zilele. Eată ce ni-se scrie adică din Timișoara: „La o tipografie d'aici, unde iese organul de predilecție alui Taica Moise, se întâlnesc aproape zilnic prota Putici, antispiritistul David și redactorul știceii „Controla”. Citesc, netezesc și corectează prosa care va forma al doilea pamflet alui David. Lumea doritoare de a mai ride, așteaptă cu nerăbdare apariția pamfletului, cere se va scoate, după cum am auzit, cam în ajutorul întrunirii sinodului, să sperie astfel pe toți căți nu se închină neamurilor...”

Așteptăm și noi, să vedem ce monstru se va naște din păntecul trimviratului Putici - David - „Controla”.

La societatea de asigurare ungaro-francesă membrii ai direcțiunii au fost aleși următorii: Ormody Vilmos, Bisicz Lajos, Fuchs Lajos, Jency Szende, Thime Károly, ear' ca supraveghiatori: Beniczky, Dálnoky, Kónyi Mánd, Lonyay Albert și Dr. Ullman. Numele acestea ale directorilor societății de asigurare din Budapesta, care și-a făcut reclama prin toate satele locuite de Români, de aceea le am înșirat ca să vadă oamenii noștri, că nu Francezii stau în fruntea societății ci Oveii. Avem noi bănci de asigurare unde o mulțime de funcționari sunt Români. Această bancă e „Transilvania” din Sibiu, cărei agenturi principale din Cluj, Arad și Timișoara precum și agenturi mai mici sunt cu cea mai mare punctualitate față de Români, ear' vor să-și asigureze ceva.

„Dunăreana” noul institut de băni ce se va întemeia în Cubin, e un spine în ochii foilor ovreo-magiare din loc. Fiind că „Românii își câștigă terenul și la Cubin”, zice ele. Credem că tocmai de aceea publicul românesc va subscrie cât se poate de iute capitalul de 50.000 fl. necesar întemeierii acestui institut de băni, menit să scape poporul din ghiarale usurarilor cari îi iau camete exorbitante.

Necrolog. Din Luplac ni se anunță următoarea știre: Tirșrul de bună speranță Pompliu Dimitrie Pintia comptabil la oficiul silvanial de stat din Lipova în ziua de 3 Aprilie n. în etate de 30 ani s'a sinucis în hotarul locului natal. Causa sinuciderii nu se știe. În scrisoarea adresată părinților sei nu amintește nimic, ci numai își ia rămas bun. Il deplâng iubiiți și părinții Iosif Pintia, preot asesor Consist. cu soția, Saveta Ban; frații: Iosif Pintia, cand. de preot cu soția Anioara Moțu; Aureliu Pintia, cand. de avocat; sora Veturia Pintia cu soțul Iosif Popa, cumnatul G. Cherecheșiu, preot în Veccljeri, precum și alte rudeni și cunoscuți.

Nafragiul vasului Stella. A fost o adevărată tragedie pe mare, sinistrul ce s'a întâmplat săptămâna trecută în marea dela Manche, lângă insula Guernesey, la stincile vestite Casquets.

O sută patru-zeci de excursioniști luaseră loc pe vasul „Stella”, pentru a face excursiune, plecând dimineața dela portul Suothampton, la insulele anglonormande.

Mai toți excursioniștii erau din Londra și profitaseră de excursia organizată de calea ferată engleză de Sud-Vest cu prețuri reduse, căreia aparținea, și vasul „Stella”. Pe la amiază atmosfera se îngreui și o ceață deasă o cuprinsese. Căpitanul vasului crezind că această ceață e numai parțială, accelără viteza în loc de a o micșora. De odată din ceață se văzu apărind un grup de stinci. Erau teribilele stinci Casquets, vestite în istoria naufragiilor. — Se simți o șguduitură puternică, vasul trecuse cu toată viteza peste o stincă din fundul mării și masa se oprî. Vasul se spărsese. O panică generală avu loc, căci vasul începuse să se scufunde. În câte-va minute patru luntre erau scoborite în mare, în cari se suiră mai întâi femeile și copii. Două minute mai târziu alte patru luntre erau gata să fie scoborite în mare când se auzi strigătul căpitanului că totul e pierdut. De abia două luntre erau pline cu pasageri și vasul se rupse în două, probabil prin explozia căldărilor, scufundându-se în mare. Cinci-zeci de pasageri și echipajul erau încă pe bord. Câți va au fost culeși de luntre, cei l'alți s'au înecat. Sinistrul se atribuie imprudenței căpitanului. Toată noaptea cei de prin luntre au pribegit. Dimineață de a doua zi vasul „Linx” scapă 41, și vasul „Vera” 62. Un remorcher din portul Cherbourg, trimis în ajutor a putut să salveze o luntre de a vasului „Stella” cu opt naufragiați. Iată cum povestește unul din ei cele întâmplate. Când vasul s'a scufundat el s'a aruncat în mare; revenind la suprafață se găsi alături de o luntre răsturnată în jos. Împrejur o sumă de bărbați și femei înotau și neavând de ce să apuce se înecau pe rând. La luntrea de care se prinsese el au putut ajunge și alții, astfel că erau 14. Un val mare întoarse luntrea în sus și toți afară de doi cari se înecară, putură să se sue în ea. Luntrea era plină însă, de apă, așa că stăteau în apă până la brîu. Aveau vâsle dar era imposibil de luptat contra curenților, luntrea fiind îngreuiată. Pe la miezul nopții unul din pasageri muri de osteneală. Mama lui, care era în luntre, înebuni de durere, și puțin după aceea muri și ea. Cadavrurile lor le aruncară în mare. Un marinar robust care tot timpul mănuiise vâsle, muri și el. Apoi unul din fochiștii vasului. Dimineața pe la șapte ore două vase se zăriră în depărtare. Din 14 căți fuseseră numai rămăseseră de cât opt. Marea care era agitată îi inunda în continuu. De abia pa la amiază zăriră un mic remorcher.

Era „Marsuinul”, trimis din portul Cherbourg în căutarea naufragiaților. Astfel fură salvați. De 24 ore nu mâncaseră nimic și setea îi muncea grozav. Marinarii francezi le dădură vin și haine.

Bibliografie. A apărut Nr. 13 anul II. din excelenta publicație enciclopedică-illustrată „Foaia Populară” cu următorul cuprins: Iubiți-vă! E primăvară, de Ilie Ighel-De-

leanu. — Școala viitoare, de Paul Panaitescu. — În cimitir, de Elisabeta M. Z. Ionescu. — Singurătate, de Socrate Georgescu. Medalioane de Fotograf. — Capacitatea intelectuală a femeii de Ildel. Cugetări, de Alf. Daudet. — Cei doi chinezi, de Constantinianu. — Al. Petöfi de N. Hristescu. — Epigramă, de St. Tomșa. — Pășaniile lui Gulliver de Swift. — Cronica evenimentelor. — Doi ani de fericire (novelă) de I. Mironescu. — Poșta redacției etc. Ilustrații: O mare ilustrație pe pag. I, Anghel Solacolu (portret) Al. Petöfi, O deșteptare în Congo umoristic. Abonamentul 5 lei pe an în toată țeara. 15 bani.

„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele” este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Minnerva” din Oreștie, edată de d-nii: Iosif Tabăcariu și Ilie Turdășan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

Poșta redacției.

S. Clesiu. Munar. Școala reală săsească este. Adresează-te pentru celelalte direcțiuni băncii „Albina.”

Poșta administrației.

Dlui Z. P. P. Acea doamnă menageră s'a angajat deja.

Invitare la abonament

Decidem prin aceasta abonament pe Quart. II 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

- Pe un an . . . . . fl. 10.—
- Pe 1/2 an . . . . . „ 5.—
- Pe 1/4 an . . . . . „ 2.50
- Pe o lună . . . . . „ 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMNECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus popular de 4 pagine.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI”

ULTIME ȘTIRI

Opoziția germană din Austria.

Viena, 10 Aprilie.

Eri s'au întrunit oamenii de încredere ai opoziției germane, înărcinați, acum 3 luni cu precisarea pretensiunilor poporului nemțesc, separat în fie-care provincie austriacă. Scopul de căpetenie al întrunirii este: stabilirea unui program politic-național comun din aceste diferite elaborare. S'a ales un sub-comitet de 7 membri cu menirea de a le examina și chibzui bine și a formula apoi din ele pretensiunile Nemților atât generale pentru toți, cât și pentru fiecare provincie în special.

Comitetului i-s'a dat răstimp pentru elaborare până la finea sesiunii dietelor provinciale.

Alteceva n'a eșit la iveală din conferință, legându-se cu toți de a păstra discrețiunea. (A se vedea articolul numărului nostru de azi în rubrica: „Din Austria”. R. „T. P.”).

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Redactor responsabil Ioan Russu Șirlianu

„Moda Ilustrată“. Redacția și admistrația: Strada Sărindar Nr. 11 în București.

Apare în fiecare Sâmbătă.

A apărut Nr. 7 din 13 Februarie. Odată cu numărul acesta se împarte un supliment gratuit, care reprezintă un tipar croit de foi noi, fără cusătură îndărăt și cu nasturi în părți în mărime naturală.

Cuprinsul acestui număr e variat și interesant atât în ceea ce privește moda cât și partea literară și lucrul de mână. Se continuă publicarea romanului „Oroberta“ de Leon Barra-cand.

Prețul abonamentului la „Moda Ilustrată“.

Un an în țară. Lei 10.— în străinătate. Lei 13.—
Sase luni . . . . . 5 . . . . . 6.50
Trei luni . . . . . 3 . . . . . 3.50

Avis important.

Cererea de abonament trebuie însoțită de un mandat postal sau de valoarea abonamentului în mărci postale.

Carte de bucate

A apărut în „Biblioteca noastră“

Poftă bună!

Carte de bucate de Zotti Hodoș atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere, peste 600 de rețete și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și moderna. Această carte să poate întrebuința în ori-ce gospodărie românească. Partea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adică: Supe, Ciorbe,

arsiete postate, rosoluri, aspicuri galantime, fripturi naționale și franțuzești, torte, parfouri înghețate, ceaiuri, licheruri etc. etc.

Prețul 70 cr. plus porto 5 cr. se afla de vinzare la Dna Zotti Hodoș. Caransebeș.

„Revista Ilustrată“, în nrul 1 din anul al doilea are următorul bogat sumar:

După legea cea mai înaltă. O istorie de C. E. Franzos, Cântec. Poezie de G. Coșbuc. Ornatele (Udajdele) preoților idolatri. Tipuri de S. P. Simonu. Când te ved. Poezie de Nițu Din propria ei putere. Novela de G. Simu.

Călimdarul Minervei

Cel mai valoros și mai frumos calendar din câte au apărut până acum în limba rom.

Intreg cuprinsul e original.

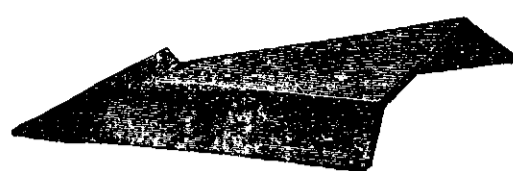
Cele mai minunate ilustrațiuni ce au ieșit din atelier tip. românesc.

Multe din ele reprezintă localități și porturi din Ungaria și Transilvania.

Călimdarul acesta apărut în tipografia Minerva din București e atât de bogat în cuprins atât de frumos în cât ar fi o pagubă pentru preoții, învățătorii, notarii, avocații, medicii și toți inteligenții români. Dacă nu s'ar cumpăra acest călimdar pe 1899.

Prețul 90 cr. trimis franco.

Se poate cumpăra dela Administrațiunea „Trib. Poporului“.

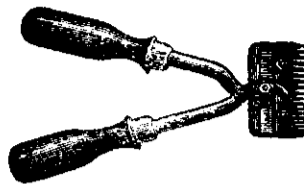

C. F. J.

8068-10

Feară late de plug

calitate garantată cu semnul de lângă el.

Foarfece de tuns caii
de Bariquand din Paris 1 bucată
fl. 1.80 2.10 2.45 2.85.

Căpceană (clucă)

patentată pentru prins soboli (cârțițe) o bucată 12 cr. precum și tot felul de clucse (capcane) pentru prins gadine răpitoare și stricăcioase.

Așa numitele furci de fer (furcoi) americane

o bucată 2 3 4 coarne

0.24 0.32 0.40 cr.

Semnul furcoaelor C. F. J.

Ori care furcă de fer (furcoi) care s'ar rupe în decursul unui an se ia înapoi.

Furcoale pentru fân 1 bucată 0.70 0.85 —

Furcoale pentru gunoi 1 bucată — 0.85 1.05 cr.

Cumpene de apă

25 30 40 50 60 c/m

1 bucată 0.60 0.65 0.70 0.75 0.80

Pile pentru ferestru

Calitate garantată

Cu semnul păharului 1 Duzină 4 4 1/2 5 6 7 8"

fl. 1.76 2.10 2.50 3.30 4.25 5.45

Cu semnul epure 1 Duzină fl. 1.76 2.10 2.50 3.30 4.25 5.45

Ferestru-pantlică 1 metru

12 15 20 25 30 m/m lățime
fl. 0.40 0.42 0.50 0.62 0.80 cr.

Toate uneltele pentru lucrări de lemn se găsesc la

Carl F. Jickeli, Sibiu (Nagy-Szeben)

Cataloge de prețuri (Preț-curent) se trimit la cerere

Se primesc comande pentru următoarele lucruri:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.

Diferite tipărituri pentru bănci

PLICURI

invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre